

РЕШЕНИЕ

№ 7510

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3690** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Сдружение „ВВФ – Световен фонд за дивата природа, Д. – К. програма България“, със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село, [улица], представляван от В. К., срещу писмо - Уведомление изх. № НСЗП – 27 / 05.02.2019 г. на Заместник – министър на околната среда и водите до Директора на Дирекция Национален парк „П.“, [населено място], с което на основание чл. 2, ал. 2 от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (приета с ПМС № 201 от 31.08.2007 г., обн., ДВ, бр. 73 от 11.09.2007 г., в сила от 11.09.2007 г., посл. изм. и доп., бр. 3 от 5.01.2018 г.), наричана за краткост по-долу „Наредбата за ОС“, по отношение на „План – извлечение за поддържащи и възстановителни дейности в горите на Национален парк „П.“ за 2019 г.“ е прието, че не се установява необходимост от провеждане на процедура по реда на Глава втора от цитираната Наредба.

Жалбоподателят, Сдружение „ВВФ – Световен фонд за дивата природа, Д. – К. програма България“, представлявано от Директора В. К. и чрез процесуален представител адв. К., смята, че писмото е постановено в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят оспорва необходимостта от човешка намеса чрез извеждане на сечи на повлияни от биотични фактори дървета и премахване на паднали или частично прекършени от абиотични фактори дървета в контекста на целите на Закона

за защитените територии, целите на националните паркове, определени в този закон и по-специално чл.18, ал.2, т.1 и т.2 от него, с оглед отрицателното въздействие върху посочени животински видове. Твърди се постановяване при неизяснени обстоятелства в нарушение на чл.35 от АПК по отношение на проверката по допустимост по режима, въведен с т.40 от раздел IV.4 „Поддържащи и възстановителни дейности“ от Плана за управление на НП „П.“. Излагат се аргументи за противоречие със Закона за защитените територии, като се насочва към несъответствие с изключението на чл.21, т.2 от ЗЗТ, която следва да се прилага строго ограничително и при доказана необходимост от антропогенна намеса, само когато въздействието на абиотични и биотични фактори върху екосистемите е в степен застрашаваща тяхното съществуване както и към забраната на чл.21, т.14 от ЗЗТ, която бива нарушавана с процесното писмо. Твърди се и противоречие с разпоредбата на чл.31 от Закона за биологичното разнообразие и чл.6, §3 от Директива 92/43/ЕИО, като се сочи липсата на критерии за преценката по чл.2, ал.2 от Наредбата по чл.31а от З., както и че планът – извлечение, предмет на процесното уведомление, не представлява план или проект, непосредствено свързан или необходим за защитените зони „П.“ BG0000209, а също и, че компетентният орган е постановил заключението си без да изясни обстоятелствата от значение за това дали планът – извлечение поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти ще окаже отрицателно влияние върху защитената територия. Твърди се и вътрешно противоречие в мотивите на акта с оглед приетото, че върху определени видове е възможно да се осъществят временни и обратими шумови и антропогенни въздействия, и в същото време да се дава заключение, че при реализацията на процесния проект няма вероятност от отрицателно въздействие върху защитените зони. В ход по същество, процесуалният представител на ответника навежда доводи за незаконосъобразност и поради липсата на участие на обществеността в процедурата в нарушение на чл.7 от О. конвенция. Моли писмото да бъде отменено като незаконосъобразно. Моли за присъждане на направените по делото разноски по представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. К., счита жалбата за недопустима и, алтернативно – неоснователна. Обръща се внимание, че с плана – извлечение, предмет на оспореното писмо се предвижда извършването на поддържащи и възстановителни дейности в горите, с цел подобряване на здравословното им състояние, допустими съгласно чл.21, т.2 от ЗЗТ, а не добив на природни ресурси, съответно горско – стопански дейности, като целта е предприемането на превантивни мерки срещу епифитотии и каламитети от вредители „корояди“ и поддържането на благоприятно природозащитно състояние на горските екосистеми, като се сочи, че целта е не пълното им унищожаване, а поддържането им в нормална численост. Моли жалбата да бъде оставена без уважение. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платения адвокатски хонорар и иска намаляването му.

Заинтересована страна, Директорът на Дирекция „Национален парк „П.“, [населено място], изпраща писмено становище и възражение по жалбата, също я счита за процесуално недопустима, а по същество - за неоснователна. Обръща внимание, че дейностите не засягат защитена територия резерват, в която е забранено извършването на поддържащи и възстановителни дейности. Също сочи, че извършването на поддържащи и възстановителни дейности в горите е с цел подобряване на здравословното им състояние, а не добив на природни ресурси, като извеждането на

единични дървета, увредени от абиотични и биотични фактори / снеголом, снеговал, корояди и др./ оказва благоприятно влияние върху здравословното им състояние и намалява риска от пожари. Твърди, че планът – извлечение е насочен косвено и към целта по чл.18, ал.1, т.4 от ЗЗТ, която определя като основна. Смята, че не е налице нарушение на чл.21, т.14 от ЗЗТ, забраняваща намеса в биологичното разнообразие в националните паркове, която забрана следва да се приема не абсолютно, а при изключенията, предвидени в чл.21, каквото е и по т.2. Сочи, че в Обяснителната записка към плана – извлечение се предвижда спазване на разпоредбите на раздел IV.4. „Поддържащи и възстановителни дейности“ от действащия План за управление на НП „П.“, като обръща внимание, че досега се е налагало да се извършват поддържащи и възстановителни дейности само в около 5% от горите на територията на парка, като получената дървесина се предоставя на местното население срещу такса, определена с тарифа на МС по Постановление № 63 / 2016 г. или се ползва от Дирекцията на НП „П.“ за направа на нови и ремонт на съществуваща посетителска инфраструктура. Твърди се, че с плана се съобразява запазване местообитанието на зависещи от гниеща дървесина животински видове, като се оставя минимум 5 куб.м/ха от повредената дървесина. Твърди, че от жалбата не става ясно дали се оспорва конкретния документ или всички писма на МОСВ / РИОСВ, издадени на основание чл.2, чл.2 от Наредбата по чл.31а от З.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбите основания, доводите и възраженията на страните, и след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал.1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна:

Въпросът за ПРОЦЕСУАЛНАТА ДОПУСТИМОСТ на жалбата е решен със задължително за състава Определение № 4597 / 21.04.2020 г. по а.д. № 2050 / 2020 г. на ВАС.

Уведомлението представлява административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, жалбата е подадена от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното решение, доколкото попада в кръга на „засегнатата общественост“ по смисъла на §1, т.25 от ДР на ЗООС и същата е постъпила в рамките на удължения срок по чл.140, ал.1 от АПК, приложим в случая.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно приложимата нормативна уредба за опазване на околната среда, биологичното разнообразие и обекти на неживата природа и пейзажи законодателят е въвел територии със специален режим - защитени зони и защитени територии. Регламентацията на защитените територии е в Закона за защитените територии (ЗЗТ), а на защитените зони - в Закона за биологичното разнообразие (З.). Законодателят е приел, че защитени територии могат да попадат в границите на защитените зони - чл. 14 З..

Със ЗЗТ, в качеството му на специален закон, се уреждат категориите защитени територии, тяхното предназначение и режим на опазване и ползване, обявяване и управление. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗЗТ парковете с национално значение, посочени в

приложение № 1, и природните резервати, посочени в приложение № 2, които служат за задоволяване на обществени потребности с общонародна значимост, са изключителна държавна собственост.

Управлението на националните паркове се осъществява от Министерство на околната среда и водите. На основание чл. 46, ал. 1 от ЗЗТ, МОСВ и неговите регионални органи провеждат и осъществяват: управлението и контрола в защитените територии; управлението, възлагането на дейностите по поддържането и възстановяването, възлагането на туристически дейности, охраната и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии - изключителна държавна собственост. Съгласно разпоредбата на чл. 47, т. 11 и т. 13 от ЗЗТ в изпълнение на своите правомощия министърът на околната среда и водите: организира охраната на защитените територии - изключителна държавна собственост; създава специализирани структури за управление на защитените територии.

Според чл. 64 от ЗЗТ, за определяне на вида и обема на дейностите по ползване на природни ресурси, устройството, строителството и други в защитените територии се разработват устройствени и технически планове и проекти.

Условията и редът за управлението, възлагането на дейностите по поддържане и възстановяване, възлагането на туристически дейности, охраната и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии - изключителна държавна собственост - национални паркове, резервати и поддържани резервати, включени в приложения № 1 и 2 на ЗЗТ, се определят с Правилник, издадено от министъра на околната среда и водите, на основание чл. 46, ал.2 от ЗЗТ.

Съгласно чл. 5 от Правилника за условията и реда за управление, възлагането на дейности по поддържане и възстановяване, възлагане на туристически дейности, охрана и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии – изключителна държавна собственост /наричан за краткост по-долу „Правилника“/, изготвянето на планове за дейностите в защитената територия обхваща следните четири вида планове: 1. изготвяне на плана за управление за защитената територия; 2. изготвяне на годишни планове за определяне на обема на дейностите по ползване на природни ресурси; 3. изготвяне на годишни планове за дейностите на компетентните органи в защитената територия; 4. изготвяне на годишен план за мониторинг на компонентите на околната среда.

От своя страна, изготвянето на годишни планове за определяне на обема на дейностите по ползване на природни ресурси по чл.5, т.2 от Правилника, включва: а) план-извлечение за поддържащи и възстановителни дейности в горите; б) план за пашата и ползването на сено; в) план за ползването на лечебни растения; г) план за ползване на гъби и горски плодове, които не са от лечебни растения.

Чл.6, § 3 от Директива 92/43/ЕИО: „Планове или проекти, които не се непосредствено свързани с управлението на територията или не са необходими за него, но които поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти могат да окажат значително влияние, се подлагат на проверка, за да се оцени въздействието им върху територията от гледна точка на съхранението на тази територия. При съблюдаване на резултатите от изпитанието за въздействието върху територията и при спазване на разпоредбите на §4, компетентните национални органи одобряват плана или проекта само след като установят, че той няма да има отрицателно влияние върху съответната територия и ако е подходящи, след като са получили мнението на обществеността.“

Разпоредбата е транспонирана в чл.31 от З., като според чл. 31, ал. 1 от З. планове,

програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. Тази оценка се извършва за визираните в алинея 2 защитени зони.

За плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на Закона за опазване на околната среда (ЗООС), оценката за съвместимост се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда по реда на ЗООС и при спазване на специалните разпоредби на З. и Наредбата за ОС по чл. 31а от З..

Извън горните случаи, оценката за съвместимост на плановете, програми, проекти и инвестиционни предложения се извършва чрез процедура, определена в Наредбата за ОС по чл. 31а от З. / чл.31, ал.5 от З./.

Съгласно нормата на чл. 31, ал.7 от З., в тези случаи и „когато прецени, че няма вероятност съответният план, респ. програма да окаже значително отрицателно въздействие върху защитената зона, компетентният орган го съгласува с решение, като може да определи конкретни условия, изисквания и мерки за опазване на защитената зона при осъществяването му“.

В чл.2, ал.1 от Наредбата за ОС, издадена по законова делегация на разпоредбата на чл.31а от З., във вр. чл.6, параграф 3 на Директива 92/43 ЕИО са регламентирани изчерпателно случаите, при които задължително се извършва оценка за съвместимост по реда на Глава втора или Глава трета от Наредбата за ОС и това са: 1) планове, програми, инвестиционни предложения или техни изменения или разширения, попадащи в обхвата на глава шеста от ЗООС; 2) планове, програми, инвестиционни предложения или техни изменения или разширения извън обхвата на глава шеста от ЗООС, попадащи изцяло или отчасти в границите на защитени зони и свързани с промяна на предназначението и/или начина на трайно ползване на имота; 3) планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които са в съответствие с параметрите на плановете, програми и проекти от по-висока степен, на които е извършена ОС и за които в крайния акт от процедурата по реда на глава втора или трета е поставено условие, изискващо изрично провеждането на оценка за съвместимост.

За плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на ЗООС се процедира по реда на Глава трета от Наредбата за ОС, като оценката за съвместимост се извършва чрез екологична оценка и оценка на въздействието на околната среда.

При тези, които са извън обхвата на ЗООС, оценката за съвместимост се извършва по реда на Глава втора от Наредбата за ОС, при следната последователност, очертана в чл.7 от Наредбата: 1. Уведомяване на компетентния орган от страна на възложителя /чл.10/; 2. Проверка на допустимост /чл.12/; 3. Преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие върху защитените зони / чл.15 – чл.17/; 4. Оценка на степента на въздействие върху защитените зони, която се представя под формата на доклад /чл.21-чл.23/; 5. Оценка на качеството на доклада за степента на въздействие върху защитените зони /чл.24/; 6. Провеждане на консултации с обществеността /чл.25-чл.26/; 7. Издаване на решение по оценка на съвместимостта от компетентния

орган и контрол по изпълнението му.

Решение може да се издаде след приключване на преценката за вероятната степен на отрицателно въздействие върху защитените зони, като в случай, че се прецени, че планът, програмата, проектът или инвестиционното намерение „няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони“, се издава решение по чл.18 от Наредбата за ОС, с което същият се съгласува. В случай, че се прецени, че „има вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони“, се издава решение по чл.20 от Наредбата за ОС да се извърши и оценка за степента на въздействие, като процедурата продължава с етапите по точки 4, 5, 6 и съответно завършва с решение по чл.28 от Наредбата за ОС, с което съгласува или не съгласува плана.

С разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Наредбата за ОС законодателят е предоставил на компетентния орган да прецени начина на процедиране за планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които са извън обхвата на посочените по-горе в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за ОС. Преценката се прави „в зависимост от техния характер и вероятност от въздействието им върху защитените зони и след проверка на допустимост по чл.12“. В тези случаи, органът 14-дневен срок от подаване на заявлението „уведомява писмено възложителя за приложимата процедура, като при необходимост дава указания и определя срок за изпълнението им“ и оповестява писмото на интернет страницата си в седемдневен срок.

Следователно, в случаите, в които не е задължително извършването на процедура по Глава втора или по Глава трета от Наредбата за ОС, компетентният орган преценява дали да се извърши процедура по оценка на съвместимостта по Глава втора от Наредбата или изобщо да не се извършва оценка на съвместимостта. В този случай, актът, който се издава, не е „решение“, а „уведомление“ и в него или се посочва приложимата процедура, към която следва да се пристъпи, или се сочи, че не следва да се провежда такава.

Критериите за извършването на тази преценка по чл.2, ал.2 от Наредбата за ОС са „характерът на плана, проекта или инвестиционното предложение и вероятността от въздействието му върху защитените зони“, които могат да се прилагат само във връзка с чл.31, ал.1 от З.. Съгласно чл. 31, ал. 1 от З. планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които „не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони“ и които „поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони“ / в чл.6, § 3 от Директива 92/43/ЕИО е използван изразът „могат да окажат значително влияние върху територията от гледна точка на съхранението на тази територия“/ се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. По аргумент за противното: не се подлагат на ОС само тези планове,

програми, проекти или инвестиционни предложения, които или „са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони“, или които „поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения няма да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони“.

Проверка за допустимост по чл.12 от Наредбата за ОС се провежда във всички случаи за планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, попадащи изцяло или отчасти в границите на защитените зони и се извършва спрямо режима на дейностите в защитените зони, определен със заповедта по чл. 12, ал. 6 от З., както и със заповедта по чл. 19, ал. 1 З. и/или с план за управление, ако има такива, а когато защитените зони имат статут и на защитени територии, проверката включва и проверка за допустимостта на планове, програми и проекти/инвестиционни предложения спрямо режима на защитените територии, определен по реда на ЗЗТ, заповедта за обявяването ѝ и плана за управлението ѝ, ако има такъв или заповед по чл. 45, ал. 1 ЗЗТ, ако има такава.

От фактическа страна е безспорно, че територията на НП „П.“ е определена като изключителна държавна собственост съгласно чл. 18, ал. 1 от КРБ. Национален парк "П." (парк с национално значение) е включен в Списъка на световното културно и природно наследство в Европа на Организацията на обединените нации за образование, наука и култура (Ю.) през 1983 година. Паркът обхваща територия с обща площ 40 368, 9 ха и засяга територии на 7 общини от област Б. (Б., Г. Д., Кресна, Р., С., С. и Струмьани). Паркът включва резерватна зона, зона за ограничено човешко въздействие, зона за опазване на горските, високопланинските, тревните, езерни и речни екосистеми, зона за туризъм, зона на хижите, административните центрове за управление и поддръжка на парка и спортните съоръжения.

Предвидените в плана дейности се отнасят за обекти на територията на НП „П.“ – защитени зони съгласно чл.6 от Закона за биологичното разнообразие, ВГ 0000209 „П.“ за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна, включена в списъка, приет с решение № 122/2007г. на МС (обн., ДВ, бр. 21/2007г.) и ВГ 0000209 „П.“ за опазване на дивите птици, обявена със Заповед № РД – 527/2008г. на министъра на околната среда и водите (обн., ДВ, бр. 84/2008г.).

Предвидените по План-извлечението дейности ще се осъществят в границите на НП „П.“ - защитена територия по смисъла на Закона за защитените територии, обявен със Заповед № 3011/30.09.1974 г. на Министерство на горите и опазване на природната среда, чиято територия е разширена със Заповед № 1036 / 17.11.1987 г. на К. при МС. Със Заповед № 395/15.09.1999 г. на министъра на околната среда и водите, Народен парк „П.“ се прекатегоризира в национален.

Действащият към момента План за управление Национален парк „П.“ е този, одобрен с Решение № 646 / 06.08.2004 г. на Министерския съвет на Република

България.

Процесното производство е започнало по подадено от министърът на околната среда и водите от възложителя Дирекция „Национален парк – П.“ уведомление № НПП-74 / 24.01.2019г. за изготвен План – извлечение за поддържащи и възстановителни дейности в горите на Национален парк (НП) „П.“ за 2019г., съгласно приложение №1 към чл.10, ал.1 и приложение №2 към чл.10, ал.2 от Наредбата за ОС, представляващ план по смисъла на чл.5, т.2, б. “а“ от Правилника.

Към него е приложен разработения на основание чл. 50, т.1 от ЗЗТ, във вр. чл.5, т.2, б. “а“ и чл.7, ал.6 и ал.7 от Правилника за условията и реда за управление, възлагането на дейности по поддържане и възстановяване, възлагане на туристически дейности, охрана и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии – изключителна държавна собственост „План – извлечение № 1 на насажденията, в които ще се извършват поддържащи и възстановителни дейности със съпътстващ добив на дървесина през 2019 г. на територията на НП П.“, в табличен вид, утвърден от Директора на Дирекция „Национален парк – П.“ и Обяснителна записка към него.

Посочени са предвидени в плана са дейности по подотдели, засягащи Парков участък „Банкови дупки“, Парков участък „Б.“ и Парков участък „К.“, попадащи в зона IIa (Зона за опазване на горските екосистеми и отдих), както и парков участък “В.“, попадащ в Зона III (Зона за туризъм), съгласно План за управление на НП “П.“, където извършването на поддържащи и възстановителни дейности е допустимо и не включва територии в Зона Ia (Резерватна зона), където тези дейности са забранени.

Предвидени са санитарни дейности за премахване /санитарна сеч/ на дървета, увредени от няколко фактора – естествен отпад, снеголом, снеговал, корояд, както и премахване на опасни за посетителите единични дървета.

Посочено е, че се спазват изискванията на т.4, глава IV.4, част 3 от Плана за управление на НП „П.“ – при повреди и съхнене на от 5% до 25 % от запаса на насаждението, провеждането на санитарни дейности да става по преценка на парковата администрация, за оставяне на мъртва дървесина на терен минимум 5 куб.м/ хектар.

Предвиденото ползване при извършване на поддържащите и възстановителни дейности на съпътстващ добив на дървесина в горите е в размер на 219 куб.м. за местното население и паркова инфраструктура.

Посочено е, че с предвидените в план-извлечението поддържащи и възстановителни дейности се цели запазване устойчивостта на горските екосистеми и протичащите в тях процеси; превантивна дейност по опазване на горите от пожари, ветроломи, ветровали, снеголоми и снеговали; подсигуриране безопасността на посетителите в парка.

С оспореното в настоящото производство писмо изх. № НСЗП – 27 / 05.02.2019 г. на Заместник – министър на околната среда и водите до Директора на Дирекция Национален парк „П.“, [населено място], на основание чл. 2, ал.2 от

Наредбата за ОС по отношение на План – извлечение за поддържащи и възстановителни дейности в горите на Национален парк „П.“ за 2019 г. е прието, че не е необходимо провеждане на процедура по реда на Глава втора от цитираната Наредбата за ОС.

Горният извод административният орган прави първо, като при извършената проверка за допустимост по реда на чл.12 във връзка с чл. 2, ал. 2 от Наредбата за ОС административният орган констатира, че реализацията на предвидените в план-извлечението дейности не противоречат на режима на защитената територия, определен със Закона за защитените територии, заповедта за обявяване и Плана за управление на НП „П.“.

След което, с оглед изложената в представения План – извлечение информация и допълнителните пояснения в придружаващата го обяснителна записка, описани по-горе, които на които мотивира издаденото писмо, както и отчитайки местоположението, обема и характера на заявените с план-извлечението поддържащи и възстановителни дейности, и като приема, че с реализирането им се цели поддържане на добро здравословно състояние на горските природни местообитания и местообитания на видове в защитени зони BG0000209 „П.“, и не предполагат увреждане и трансформация на местообитания и местообитания на видове в зоните, не създават трайна преграда, която да възпрепятства миграция на видовете, а възможните шумови и антропогенни въздействия са временни и обратими, приема, че при реализацията им няма вероятност от отрицателно въздействие върху защитените зони.

Въз основа на горното от фактическа страна, както и с оглед наведените от страните доводи, съдът прави следните заключения от правна страна:

В Наредбата за СО, съгласно чл. 31а, ал.2, т.2 от З. задължително се определят критериите за определяне на компетентния орган. В чл. 6а от Наредбата за СО се определя кога е компетентен министърът на околната среда и водите /МОСВ/ и кога - директорът на РИОСВ. В случая, съгласно чл.6а, т.1, б. „б“ и б. „в“ от Наредбата за СО е министърът на околната среда и водите или упълномощено от него лице.

Актът е издаден в писмена форма на писмо – уведомление и, като подписан от заместник – министър на околната среда и водите с ресор Дирекция „Национална служба за защита на природата“, на която видно от Заповед № РД-503 / 21.07.2017 г. министърът възлага и да уведомява възложителя за приложимата процедура, съгласно чл.2, ал.2 от Наредбата за СО, е издаден от компетентния административен орган.

Предвид горното, не са налице основания за отмяна / обявяване на нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за противоречие на оспорения план с целите на управление на националните паркове, и по-специално чл.18, ал.2, т.1 и т.2 от Закона за защитените територии, както и със забраната на чл.21, т.14 от ЗЗТ. Поддържащите и възстановителни дейности в горите по

чл.21, т.2 от ЗЗТ са именно допустимото изключение в забраните, въведени в чл.21 от закона, поради което и същите не могат да се приемат за несъответстващи с целите и разпоредбите на ЗЗТ.

Не са налице и несъответствия с установените режимите на защитените територии, вкл. и установените с действащия План за управление на Национален парк „П.“ правила.

Видно от приложената по делото Схема на местата за провеждане на поддържащи и възстановителни дейности / л.153 по делото/ местата, където се предвижда извършването на подобни дейности са незначително малък размер на фона на цялата територия на парка, само на около 5 % от него, и то само в зони IIа и III, които са свързани с отдих и туризъм, в няколко участъка /Парков участък „Банкови дупки“, Парков участък „Б.“ и Парков участък „К.“, Парков участък „В.“/ които така или иначе са свързани с достъп на туристи.

В обяснителната записка към плана е посочено и, че предвидените отдели за поддържащи и възстановителни дейности са на достъпни места и няма да се налага изграждане на пътища и други съоръжения за усвояване на дървесината.

В уведомлението е посочена извършена оценка на фитосанитарното състояние на горските екосистеми. Видно от представените по делото Доклади на л.154 – 161 преди изготвяне на плана е налице доказана необходимост от посочените дейности, като е извършена инвентаризация във всеки един парков участък при спазване на Инструкцията за реда и начина за извършване на поддържащи и възстановителни дейности, със съпътстващ добив на дървесина. Маркирани са конкретни дървета, поради което не може да се говори за неизяснени обстоятелства, и са установени повреди в рамките именно между 5 и 25 %, при които дейностите са допустими съгласно т.42 от раздел IV.4 „Поддържащи и възстановителни дейности“ от Плана за управление на НП „П.“.

Посочва се гарантирано оставяне на минимум 5 куб.м./хектар мъртвата дървесина, необходима за зависещите от нея животински видове.

Предвиденото ползване при извършване на поддържащите и възстановителни дейности на съпътстващ добив на дървесина в горите в размер на 219 куб.м. действително е съвсем малък, с оглед цялостния запас на парка по последните налични данни.

По делото не е спорно, че План-извлечението за поддържащи и възстановителни дейности в горите на НП „П.“ за 2019 година, както и предвидените поддържащи и възстановителни дейности заложи в него, не попадат в обхвата на Глава шеста от ЗООС и не са предмет на процедура по О. или екологична оценка по реда на ЗООС; като макар че представлява план, попадащ изцяло в границите на защитени зони, не е свързан с промяна на предназначението и / или начина им на трайно ползване, поради което Планът-извлечение за поддържащи и възстановителни дейности попада именно в обхвата на чл. 2, ал. 2 от Наредбата за ОС, при които не е задължително провеждането на процедура по ОС по реда на глава Втора или Трета от Наредбата за ОС.

Същият подлежи на преценка по чл.2, ал.2 от Наредбата за ОС от компетентния орган дали да се извърши процедура по оценка на съвместимостта по Глава втора от Наредбата или изобщо да не се извършва оценка на съвместимостта, по посочените по-горе критерии „характер на плана, проекта или инвестиционното предложение и вероятността от въздействието му върху защитените зони“, при които, за да се достигне до направения от административния орган извод, че не е необходимо провеждането на процедура по глава втора на Наредбата за ОС следва да планът – извлечение да отговаря на едно от следните условия: 1. да е непосредствено свързан или необходим за управлението на защитените зони, или 2. поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения да няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони.

По отношение на първата предпоставка „планът – извлечение да е непосредствено свързан или необходим за управлението на защитените зони“, в приложената към административната преписка матрица на процедура по чл.2, ал.2 за Наредбата по ОС, предшестваща издаването на процесния акт, изготвена от служител в отдел Натура 2000“ / л.22 от а.д. № 246 / 2019 г. на Административен съд Благоевград, присъединено към настоящото/ проверката е стигнала до т.5, а именно при отговора на това дали планът „предвижда дейности, непосредствено свързани / необходими за управлението на защитените зони и с благоприятно / положително въздействие“, който отговор е посочен като „да“ е отбелязано пристъпването към издаване на процесното писмо, с което да се посочи, че не е необходимо провеждането на процедура по реда на глава втора от Наредбата за ОС. В оспореното уведомление обаче няма конкретни мотиви, свързани с приложението на тази предпоставка. Излагат се твърдения, че, предвидените дейности имат благоприятно въздействие, като се сочи, че с тях се цели повишаване на устойчивостта на горските местообитания срещу абиотични и биотични повреди и подсигуряване безопасността на хората, но няма никакви мотиви за това, че планът е „непосредствено свързан или необходим за управлението на защитените зони“.

По отношение на другата предпоставка планът, „поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения да няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитените зони“, видно от сочената матрица, попълвана в административната процедура – т.6 от нея по отношение на загуба на площ, фрагментация на зона или местообитание на вид, увреждане и трансформация на природно местообитание и / или местообитание на вид, безпокойство на видове и нарушаване на кохерентността на зоните, при които е отбелязано, че само при един отговор „да“ е достатъчно за органа да прецени процедурата да се проведе по реда на глава втора от Наредбата за ОС изобщо няма отбелязване нито с „да“, нито с „не“. В същото време, в оспореното уведомително писмо се прави извод, не само, че реализацията на плана няма вероятност да окаже

значително отрицателно въздействие върху защитените зони, а че изобщо „няма вероятност от отрицателно въздействие върху защитените зони“.

Този извод е мотивиран с минималния размер на засегнатите площи /5 % от територията на парка/, минималния съпътстващ добив / 219 куб./м./, провеждане само на определени места, в зоните, свързани с отдих и туризъм, съответно и достъп на хора, достъпност и липса на необходимост от изграждане на някаква специална инфраструктура, спазването на изискванията за извършването на поддържащи и възстановителни дейности съгласно Плана за управление на НП „П.“, вкл. оставянето и неизвеждане на мин. 5куб./м. на хектар мъртва дървесина за зависещите от такава животински видове.

По отношение за твърденията за местообитанията на животни, който може да са засегнати, в каквато насока са възраженията на жалбоподателя се сочи, че „дейностите не предполагат увреждане и трансформация на местообитания на видове, а възможните шумови и антропогенни въздействия са временни и обратими“.

В хода на производството е представен по искане на жалбоподателя и пълен списък с местообитанията на различни животински и растителни видове, които е възможно да бъдат повлияни от временни и обратими шумови и антропогенни въздействия от дейностите, включени в плана – извлечение, като се отчита, че безпокойството от извършване на сечи е временно, като самите животински видове са с широк ареал и в непрекъснато движение. При направено проучване по проект „Картиране и определяне на природозащитното състояние на природните местообитания и видове“ няма установени бърлози на мечки и вълци, гнезда, токовица, пещери и други в близост до 100 м. от подотделите, в които се предвиждат дейностите, няма и находища на редки и застрашени растителни видове, а по-скоро видове с широко разпространение, типични за тревното покритие на съответното местообитание.

Жалбоподателят не успя да опровергае горните твърдения, а представените извадки от практика на СЕС касаят извършването на стопански сечи, каквито процесните дейности по извеждане на единични маркирани дървета в минимални размери не са.

Предвид горното, съдът приема, че са налице условията за приложение на чл.2, ал.2 от Наредбата за ОС, вкл. и за взетото решение да не се извършва процедура по реда на глава втора от Наредбата за ОС, с оглед на което приема, че процесното писмо – уведомление е постановено в съответствие с материалния закон и целта на закона и не са налице основанията за отмяна по чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

По отношение на твърдението на жалбоподателя за липсата на участие на обществеността, следва да се отбележи, че, доколкото не е налице провеждана процедура нито по глава втора, нито по глава трета то Наредбата за ОС, то и задължение за провеждане на консултации с обществеността няма. В случая Наредбата предвижда участието на обществеността в крайния етап на процедурата, като задължава компетентния орган да оповести писмото на

страницата си в интернет в седемдневен срок. Следователно, за обществеността остава единствено възможността за участие чрез подаване на жалба, каквото е и станало в настоящото производство.

Въпреки това, става въпрос за план, който касае околната среда, поради което попада в приложното поле на чл.7 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на взимане на решения и достъпа до правосъдие по въпросите за околната среда / О. конвенция/, поради което компетентният орган е длъжен да осигури участието на обществеността за участие на най-ранния етап в подготовката на процедурата, като я уведоми за подаденото уведомление, да даде разумен срок за реакция или становище и съответно да вземе предвид, като поне обсъди направените възражения. Това задължение произтича пряко от конвенцията.

Макар в случая съдът да счита, че това нарушение не е съществено, съответно не е основание за отмяна на оспореното писмо по чл.146, т.3 от АПК, доколкото жалбоподателят е имал възможност, макар и на късен етап, чрез жалбата да изложи възраженията си, като дори и да не беше извършено, актът щеше да е със същото съдържание, то следва да се има предвид и за бъдеще, че обявяването по подходящ начин на заинтересованата общественост на проекта за план, още при подаване на уведомлението за това, би способствало редица въпроси да се изяснят още в хода преди издаване на административния акт.

Предвид гореизложеното, като разгледа законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, съдът смята, че актът е издаден от компетентен административен орган, в предвидената от закона форма, при постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения и е съобразен с материалния закон и целта на закона. Жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 и ал.4 от АПК, както и при своевременно искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото е основателно и следва да бъде уважено в размер на 100 лв..

На основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.3 и ал.4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „ВВФ – Световен фонд за дивата природа, Д. – К. програма България“, [населено място] изх. № НСЗП – 27 / 05.02.2019 г. на Заместник – министър на околната среда и водите до Директора на Дирекция Национален парк „П.“, [населено място].

ОСЪЖДА Сдружение „ВВФ – Световен фонд за дивата природа, Д. – К. програма България“, [населено място] да заплати на Министерство на околната среда и водите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 / сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.
Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: